

50. İSTANBUL MÜZİK FESTİVALİ

50th ISTANBUL MUSIC FESTIVAL

6-24 HAZİRAN / JUNE 2022

BİFO İLE BİR PRÖMIYER: TAN DUN
A PREMIERE WITH BIPO: TAN DUN

22.06.2022

Atatürk Kültür Merkezi, Türk Telekom Opera Salonu
Atatürk Cultural Center, Türk Telekom Opera Hall

İstanbul Kltr Sanat Vakfı
50. İstanbul Mzik Festivali'nin
gerekleřtirilmesine büyük destek sağlayan
TC Kltr ve Turizm Bakanlığı'na teşekkür eder.

The Istanbul Foundation for Culture and Arts
would like to thank the Ministry of Culture and Tourism,
whose contributions have made
the 50th Istanbul Music Festival possible.

KATKILARIYLA
WITH THE CONTRIBUTION OF

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIėI

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın desteği ile hazırlanan bu projenin içeriği hiçbir surette
Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın görüşlerini yansıtmemakta olup, içerik ile ilgili tek
sorumluluk İstanbul Kültür Sanat Vakfı'na aittir.

İstanbul Kùltür Sanat Vakfı,

Bu konserin gerçekleştirilmesindeki değerli katkıları için

Yüksek Katkıda Bulunan Gösteri Sponsoru Borusan Holding'e teşekkür eder.

Istanbul Foundation for Culture and Arts

would like to thank the Performance Sponsor with Higher Contribution Borusan Holding

for their support towards the realisation of this concert.

Bu yıl sanatılarımıza, adlarına fidan dikerek teşekkür ediyoruz.

Festival sahnesini onurlandıran her bir sanatçı için fidan bağışında bulunuyor,

sanatılarımıza bağış sertifikalarını sahnede bizzat takdim ediyoruz.

This year, we thank our artists by planting trees on their behalf.

For each artist honouring the festival stage, we donate saplings and

personally present their donation certificates on the stage.

BİFO İLE BİR PRÖMİYER: TAN DUN

A PREMIERE WITH BIPO: TAN DUN

TAN DUN şef conductor

DANIEL HOPE keman violin

ALEXEY BOTVINOV piyano piano

22.06.2022

Atatürk Kültür Merkezi, Türk Telekom Opera Salonu

ÇA WE 20.00

Atatürk Cultural Center, Türk Telekom Opera Hall

Igor Stravinsky

Feu d'artifice, op.4 (Fireworks)

SÜRE DURATION: 4'

Tan Dun

İkili Konçerto, *keman, piyano, yaylılar orkestrası ve vurmалılar için**
Double Concerto, *for violin, piano, and string orchestra with*
*percussion**

SÜRE DURATION: 18'

Tan Dun

Passacaglia: Secret of Wind and Birds

SÜRE DURATION: 12'

Igor Stravinsky

Ateş Kuşu Süiti (1919)

Firebird Suite (1919)

I. Introductione (Giriş)

II. L'Oiseau de Feu et sa dance (Ateş Kuşu ve dansı)

III. Rondes des princesses (Prenceslerin dansı)

IV. Danse infernale du Roi Kastschei (Kral Kaşçay'ın cehennem dansı)

V. Bérceuse (Ninni)

VI. Finale (Final)

SÜRE DURATION: 21'

Ara dahil yaklaşık 80' sürer. Lasts app. 80' with interval.

*** TÜRKİYE PRÖMİYERİ**

TURKISH PREMIERE

**NEW CENTURY ODA ORKESTRASI, ODESSA CLASSICS FESTİVALİ,
İSTANBUL MÜZİK FESTİVALİ VE BORUSAN SANAT ORTAK SİPARİŞİ.
CO-COMMISSIONED BY NEW CENTURY CHAMBER ORCHESTRA,
ODESSA CLASSICS FESTIVAL, ISTANBUL MUSIC FESTIVAL AND
BORUSAN SANAT.**

KONSERE DOĞRU PRE-CONCERT TALK*

18.30-19.30 AKM

FEYZİ ERÇİN İLE “PERDEDEN SAHNEYE: FİLM MÜZİKLERİNİ
DİNLEMEK”

BY FEYZİ ERÇİN ON ‘FROM SCREEN TO STAGE: LISTENING TO
SOUNDTRACKS”

*** TÜRKÇE IN TURKISH**

KONSER ÖNCESİNDE TAN DUN’A 50. İSTANBUL MÜZİK
FESTİVALİ’NİN YAŞAM BOYU BAŞARI ÖDÜLÜ SUNULACAKTIR.
TAN DUN WILL BE PRESENTED WITH THE 50TH ISTANBUL MUSIC
FESTIVAL LIFETIME ACHIEVEMENT AWARD BEFORE THE CONCERT.

TAN DUN

■ Dünyaca ünlü sanatçı ve UNESCO Küresel İyi Niyet Elçisi Tan Dun, klasik müzik, multimedya performansı ve Doğu ve Batı geleneklerinin sınırlarını aşan yaratıcı repertuvarıyla dünya müzik

sahnesinde silinmez bir iz bıraktı. Grammy Ödülü, Oscar/ Akademi Ödülü, Grawemeyer Ödülü, Bach Ödülü, Şostakoviç Ödülü ve son olarak İtalya'nın Yaşam Boyu Başarı Altın Aslan Ödülü gibi günümüzün en prestijli ödülleri kazanan Tan Dun'un müziği, dünyanın önde gelen orkestraları tarafından icra edildi, opera evleri, uluslararası festivallerde izleyiciyle buluştu, radyo ve televizyonlar tarafından yayımlandı. Yakın zamanda, Tan Dun, Bard College Müzik Konservatuvarı'nın dekanı olarak atandı. Dekan olarak Tan Dun, müziğin yaşamı dönüştürme konusundaki olağanüstü kabiliyetini daha da gösterecek ve konservatuvara müziğin tarih, sanat, kültür ve toplumla bağlantısını anlama misyonunu yerine getirmede rehberlik edecek.

Dünya çapında yenilikçi programların şefi olarak tanınan Tan Dun, Mahler Oda Orkestrası ve Japonya'nın NHK Senfoni Orkestrası'nın Çin turnelerine liderlik etti. Bu sezon, altı şehri kapsayan bir Çin turnesinde Orchestre National de Lyon'a, dört şehirlik İsviçre ve Belçika turnesinde Guangzhou Senfoni Orkestrası'na liderlik etmenin yanı sıra Rai Ulusal Senfoni Orkestrası, Oslo Filarmoni, Hong Kong Filarmoni ve yakın zamanda sanat elçisi olarak atandığı Melbourne Senfoni Orkestrası'nı da yönetti. Tan Dun halen Shenzhen Senfoni Orkestrası'nın sürekli konuk şefi. 2016 yılında Tan Dun, dünya çapında rekor kıran bir izleyici kitlesine yayımlanan Disneyland Şanghay'ın büyük açılış kutlamasını yönetti. Tan Dun, Kraliyet Concertgebouw Orkestrası, Londra Senfoni Orkestrası, Philadelphia Orkestrası, Metropolitan Opera Orkestrası, Kraliyet Stockholm Filarmoni Orkestrası, Los Angeles Filarmoni

Orkestrası, Orchestre National de France, BBC Senfoni Orkestrası, Filarmonica della Scala, Münchner Philharmoniker, the Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Sydney Senfoni Orkestrası ve pek çok toplulukla konserler verdi. Tan Dun'un özgün sesi, uluslararası izleyiciler tarafından geniş çapta duyuldu. Google/YouTube tarafından yaptırılan ilk İnternet Senfonisi çevrimiçi olarak 23 milyondan fazla kişiye ulaştı. Organik Müzik Üçlemesi: Su, Kâğıt ve Seramik, büyük konser salonlarına ve festivallere konuk oldu. Kâğıt Konçertosu'nun, Walt Disney Hall'un açılışında Los Angeles Filarmoni Orkestrası ile birlikte prömiyerini yaptı. YoYo Ma ve Boston Senfoni Orkestrası tarafından prömiyerini yaptığı multimedya çalışması The Map, dünya çapında 30'dan fazla ülkeyi gezdi. Bu eserin el yazması Carnegie Hall Besteciler Galerisi tarafından koleksiyona dahil edildi. Orkestra Tiyatrosu IV: Kapi'nın prömiyeri Japonya'nın NHK Senfoni Orkestrası tarafından gerçekleştirildi, bu Pekin operası, Batı operası ve kukla tiyatrosu geleneklerinin kültürel sınırlarını aşan bir çalışmaydı. Diğer önemli prömiyerler arasında Berlin Filarmoni için Marco Polo'nun Dört Gizli Yolu, New York Filarmoni ve Lang Lang ile Piyano Konçertosu "The Fire" sayılabilir. Son sezonlarda, solist Martin Grubinger için perküsyon konçertosu The Tears of Nature'ın prömiyerini 2012'de NDR Senfoni Orkestrası ile yaptı ve Nu Shu: The Secret Songs of Women 13 mikrofilm, arp ve orkestra için senfoni adlı eseri, NHK Senfoni Orkestrası, Amsterdam Kraliyet Concertgebouw Orkestrası, Philadelphia Orkestrası tarafından ortaklaşa sipariş edildi. En son olarak Tan Dun, yeni oratoryosu Buddha Passion'ın galasını Dresden Festivali'nde Münchner Filarmoni Orkestrası ile yaptı; eser New York Filarmoni, Los Angeles Filarmoni, Melbourne Senfoni Orkestrası ve Dresden Festivali tarafından ortaklaşa sipariş edildi. Sanatçının önümüzdeki sezonlarda Melbourne, Hong Kong, Los Angeles, Roma, Hamburg, Paris, Singapur ve Londra'da performansları gerçekleşecek. Bir görsel sanatçı olarak Tan Dun'un çalışmaları, 56. Venedik Bienali'ndeki Çin Pavyonu'nun açılışında yer aldı. Diğer kişisel çalışmaları ise New York'taki Guggenheim Müzesi, Modern Sanat Müzesi (MoMA), Pekin'deki Güzel Sanatlar Galerisi ve Şanghay Sanat Galerisi'nde yer aldı. Tan Dun,

New York Metropolitan Sanat Müzesi'nin sergisi The Age of Empires'ın açılışı için Renkler Senfonisi: Terracotta'nın dünya prömiyerinde Juilliard Orkestrası'nı yönetti.

Küresel bir kültür elçisi olarak Tan Dun, yaratıcılığını çevresel sorunlar hakkında farkındalık yaratmak ve kültürel çeşitliliği korumak için kullanıyor. 2010 yılında, Dünya EXPO Şanghay için "Dünyanın Kültür Elçisi" olarak Dun, yıl boyunca gerçekleştirilen ve o zamandan beri Şanghay'ın kültürel temsilleri haline gelen iki özel mekâna özel performans tasarladı, küratörlüğünü yaptı ve besteledi: Bir Çin operası olan *Peony Pavilion*, bir Ming Hanedanlığı bahçesinde ve çevre bilincine dikkat çeken Water Heavens yaylı çalgılar dörtlüsü de bu besteleri arasında yer alıyor. Tan Dun ayrıca Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC) tarafından Pekin 2008 Olimpiyat Oyunları için logo müziği ve ödül töreni müziği yazması için görevlendirildi. Tan Dun Carnegie Hall'un Çin Danışma Konseyi'nin onursal başkanlığını üstleniyor; daha önce ise 2014 Philadelphia Orkestrası Çin turnesinin yaratıcı başkanı, BBC İskoç Senfoni'nin bestecisi / şefi ve Barbican Center'da Festival Water Crossing Fire'ın sanat yönetmeni olarak görev yaptı. Tan Dun, Sony Classical, Deutsche Grammophon, EMI, Opus Arte, BIS ve Naxos için kayıt yapıyor. Kayıtları, Grammy Ödülü (*Crouching Tiger, Hidden Dragon*) ve adaylık (*The First Emperor; Marco Polo; Pipa Concerto*), Japonya'nın En İyi Çağdaş Müzik Albümü / Kayıt Akademisi Ödülleri (*Water Passion after St. Matthew*), BBC'nin En İyi Orkestra Albümü (*Ölüm ve Ateş*) dahil olmak üzere birçok övgü topladı. Dun'un eserleri G. Schirmer, Inc. tarafından yayımlandı ve dünya çapında Music Sales Group of Classical Companies tarafından temsil edildi.

■ The world-renowned artist and UNESCO Global Goodwill Ambassador Tan Dun, has made an indelible mark on the world's music scene with a creative repertoire that spans the boundaries of classical music, multimedia performance, and Eastern and Western traditions. A winner of today's most prestigious honours including the Grammy Award, Oscar/Academy Award, Grawemeyer Award, Bach Prize, Shostakovich Award, and most recently Italy's Golden Lion Award for Lifetime Achievement, Tan Dun's music has been

played throughout the world by leading orchestras, opera houses, international festivals, and on radio and television. Most recently, Tan Dun was named as Dean of the Bard College Conservatory of Music. As dean, Tan Dun will further demonstrate music's extraordinary ability to transform lives and guide the Conservatory in fulfilling its mission of understanding music's connection to history, art, culture, and society.

As a conductor of innovative programmes around the world, Tan Dun has led the China tours of the Mahler Chamber Orchestra and Japan's NHK Symphony Orchestra. His current season includes leading the Orchestre National de Lyon in a six-city China tour, the Guangzhou Symphony Orchestra in a four-city tour of Switzerland and Belgium as well as engagements with the Rai National Symphony Orchestra, Oslo Philharmonic, Hong Kong Philharmonic and Melbourne Symphony Orchestra where he was recently named Artistic Ambassador. Tan Dun currently serves as the Principal Guest Conductor of the Shenzhen Symphony Orchestra. In 2016, Tan Dun conducted the grand opening celebration of Disneyland Shanghai which was broadcast to a record-breaking audience worldwide. Tan Dun has led the world's most esteemed orchestras, including the Royal Concertgebouw Orchestra, London Symphony Orchestra, the Philadelphia Orchestra, Metropolitan Opera Orchestra, Royal Stockholm Philharmonic Orchestra, Los Angeles Philharmonic, Orchestre National de France, BBC Symphony Orchestra, Filarmonica della Scala, Münchner Philharmoniker, the Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Sydney Symphony Orchestra, among others. Tan Dun's individual voice has been heard widely by international audiences. His first Internet Symphony, which was commissioned by Google/YouTube, has reached over 23 million people online. His Organic Music Trilogy of Water, Paper and Ceramic has frequented major concert halls and festivals. Paper Concerto was premiered with the Los Angeles Philharmonic at the opening of the Walt Disney Hall. His multimedia work, The Map, premiered by YoYo Ma and the Boston Symphony Orchestra, has toured more than 30

countries worldwide. Its manuscript has been collected by the Carnegie Hall Composers Gallery. His Orchestral Theatre IV: The Gate was premiered by Japan's NHK Symphony Orchestra and crosses the cultural boundaries of Peking Opera, Western Opera and puppet theatre traditions. Other important premieres include Four Secret Roads of Marco Polo for the Berlin Philharmonic, Piano Concerto "The Fire" for Lang Lang and the New York Philharmonic. In recent seasons, his percussion concerto, The Tears of Nature, for soloist Martin Grubinger premiered in 2012 with the NDR Symphony Orchestra and Nu Shu: The Secret Songs of Women Symphony for 13 Microfilms, Harp and Orchestra was co-commissioned by The Philadelphia Orchestra, NHK Symphony Orchestra and the Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam. Most recently, Tan Dun conducted the premiere of his new oratorio epic Buddha Passion at the Dresden Festival with the Münchner Philharmoniker, the piece was co-commissioned by the New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, Melbourne Symphony Orchestra and the Dresden Festival and will go on to have performances in Melbourne, Hong Kong, Los Angeles, Rome, Hamburg, Paris, Singapore and London in the coming seasons.

As a visual artist, Tan Dun's work has been featured at the opening of the China Pavilion at the 56th Venice Art Biennale. Other solo exhibitions include the New York's Guggenheim Museum, Museum of Modern Art (MoMA), Beijing's Chambers Fine Art Gallery, and Shanghai Gallery of Art. Most recently, Tan Dun conducted The Juilliard Orchestra in the world premiere of his Symphony of Colors: Terracotta for the opening of New York's Metropolitan Museum of Art's epic exhibition The Age of Empires.

As a global cultural leader, Tan Dun uses his creativity to raise awareness of environmental issues and to protect cultural diversity. In 2010, as 'Cultural Ambassador to the World' for the World EXPO Shanghai, Tan Dun envisioned, curated and composed two special site-specific performances that perform year-round and have since become cultural representations of Shanghai: Peony Pavilion, a Chinese opera set in a Ming Dynasty Garden and his Water Heavens

string quartet which promotes water conservation and environmental awareness. Tan Dun was also commissioned by the International Olympic Committee (IOC) to write the Logo Music and Award Ceremony Music for the Beijing 2008 Olympic Games. Tan Dun currently serves as Honorary Chair of Carnegie Hall's China Advisory Council, and has previously served as Creative Chair of the 2014 Philadelphia Orchestra China Tour, Associate Composer/Conductor of the BBC Scottish Symphony, and Artistic Director of the Festival Water Crossing Fire held at the Barbican Centre. Tan Dun records for Sony Classical, Deutsche Grammophon, EMI, Opus Arte, BIS and Naxos. His recordings have garnered many accolades, including a Grammy Award (*Crouching Tiger, Hidden Dragon*) and nomination (*The First Emperor; Marco Polo; Pipa Concerto*), Japan's Recording Academy Awards for Best Contemporary Music CD (*Water Passion after St. Matthew*) and the BBC's Best Orchestral Album (*Death and Fire*). Tan Dun's music is published by G. Schirmer, Inc. and represented worldwide by the Music Sales Group of Classical Companies.

DANIEL HOPE

■ İngiliz kemancı Daniel Hope, 30 yılı aşkın süredir başarılı bir uluslararası kariyere sahip. Müzikal çokyönlülüğü ve insani amaçlara bağlılığıyla tanınan sanatçı, Federal Almanya Cumhuriyeti Liyakat Nişanı ve 2015 Avrupa Kültür Müzik Ödülü de dahil olmak üzere bir dizi onur ödülüne layık görüldü. Dünyanın önde gelen orkestraları ve şefleriyle solo resitaller, oda konserleri ve işbirlikleri yapmanın yanı sıra, 2016 yılında Roger Norrington'ın ardından Zürih Oda Orkestrası ve San Francisco New Century Oda Orkestrası'nın müzik direktörü olan Hope, birçok topluluk yönetiyor. 2007'den bu

yana seçkin bir Deutsche Grammophon sanatçısı olan Daniel Hope, ödüllü bir diskografiye sahip ve aynı zamanda Hope@Home'un sunuculuğunu üstleniyor. 2019'da Georgia Savannah Müzik Festivali'nde yardımcı sanat yönetmeni olarak 16. ve son sezonunu tamamladı; Dresden Frauenkirche Katedrali'nin sanat yönetmeni oldu. 2020'den bu yana, Kurt Masur ve Joseph Joachim'ın izinden giden Hope, Beethoven-Haus Bonn başkanı olarak görevine başladı.

400'den fazla konsere imza attığı Beaux Arts Trio'nun en genç üyesi olan Daniel Hope bugüne kadar, aralarında Carnegie Hall, Concertgebouw Amsterdam, Salzburg, Schleswig-Holstein, 2009–2013 yılları arasında sanat yönetmeni olduğu Mecklenburg-Vorpommern, Aspen, BBC Proms ve Tanglewood gibi dünyanın en büyük salonlarında ve festivallerinde konserler verdi; aynı zamanda aralarında Kurt Masur, Kent Nagano ve Christian Thielemann gibi isimlerin olduğu şeflerle çalıştı ve Boston, Chicago, Berlin, Paris, Londra, Los Angeles ve Tokyo Senfoni Orkestraları eşliğinde başarılı performanslar gerçekleştirdi. Çağdaş müziğe kendini adayan sanatçı, Harrison Birtwistle, Sofia Gubaidulina, György Kurtág, Max Richter, Mark-Anthony Turnage and the late Peter Maxwell-Davies, Krzysztof Penderecki, Tōru Takemitsu and Alfred Schnittke gibi bestecilerle yakın temas halinde 30'dan fazla yapıtın seslendirilişine imza attı.

Günümüzün en üretken klasik kayıt sanatçılarından biri olan Hope'un 30'dan fazla albümü bulunuyor. Deutsche Schallplattenpreis, Diapason d'Or, Edison Klasik, Prix Caecilia, ECHO Klassik'in sahibi olan sanatçı, defalarca Grammy'ye aday gösterildi. Diskografisinde Avrupa Oda Orkestrası ile birlikte Mendelssohn'un Keman Konçertosu ve Sekizlisi'nin *New York Times* tarafından dünyanın en iyilerinden biri olarak kabul edilen kayıtları yer alıyor. Berg'in Keman Konçertosu, *Gramophone* dergisi tarafından "mevcut tüm kayıtların en iyi seçimi" olarak onurlandırıldı; Birinci Dünya Savaşı öncesi Avrupa'sından popüler müzik ve klasik eserleri bir araya getiren *Belle Epoque*; Hope'un bestecinin 3. Konçerto'sunu çağdaşlarından örneklerle harmanladığı *Journey to Mozart*; kemancı için yazılmış dört eserin dünya prömiyeri kayıtlarından oluşan *Spheres*; Hollywood'un atmosferini yansıtan ve

Avrupalı besteciler üzerine yaptığı kapsamlı araştırmadan yararlanan *Escape to Paradise*; 22 ülkede listelerin zirvesinde yer alan ve son zamanların en çok satan klasik yayınlarından biri olmaya devam eden Max Richter'in *Vivaldi Recomposed*'ı kayıt çalışmalarından bazıları... COVID-19 salgını sırasında kaydedilen ve 2021 sonbaharında piyasaya sürülen yeni albümü *Hope*, Ariel Ramírez'in Misa Criolla'sının yeni düzenlemelerini ve Schubert, Elgar ve Pärt'ın klasiklerini içeriyor.

Platformunu birçok alanla meşgul olmak için kullanan bir sanatçı olan Hope, tümü Almanya'nın Rowohlt Verlag tarafından yayımlanan en çok satan dört kitabını kaleme aldı. *Wall Street Journal*'a düzenli olarak katkıda bulunuyor ve oyuncular Klaus Maria Brandauer ve Mia Farrow ile ortak performanslar için senaryolar yazıyor. Almanya'da WDR3 Channel için haftalık bir radyo programı sunuyor ve Berlin Konzerthaus'ta kültürel ve politik konuklarla bir müzik ve söyleşi etkinliği olan Hope@gpm'in küratörlüğünü yapıyor. *Guardian*'da tam sayfa olarak yer alan, pandemi sırasında, sosyal mesafeli zamanlar için "Kendin Yap TV" olarak tasarlanmış bir canlı yayın dizisi olan Hope@Home'u oluşturup ev sahipliği yaptı. Alman/Fransız ARTE TV için profesyonel olarak üretilen yayın akışını düzenledi ve böylelikle yüksek kaliteli, canlı, ev müziği yapımının samimiyetini dolaysızlığıyla birleştiren kemancı sayısız misafiri ağırladı: Christoph Eschenbach, Simon Rattle, Christian Thielemann ve Robert Wilson bu isimlerden birkaçıydı. Devam programları olarak Hope@Home on Tour!, Hope@Home – Next Generation ve Europe@Home ile 150 bölümde 400'den fazla müzisyeni ağırladı ve bu programlar neredeyse on bir milyon kez yayımlandı, ihtiyaç sahibi sanatçılara bağış toplandı.

Londra'daki Highgate School ve Royal Academy of Music'te eğitim gören Daniel Hope, Zakhar Bron, Itzhak Rashkovsky ve Felix Andrievsky ile keman eğitimi aldı ve sayısız konser verdiği Yehudi Menuhin ile yakın işbirliği içinde çalıştı. Şimdi ailesiyle birlikte Berlin'de yaşayan Hope, bir Alman ailesi tarafından cömertçe hizmetine sunulan 1742 "ex-Lipinski" Guarneri del Gesù çalışıyor. *Daniel Hope – The Sound of Life* adlı belgesel 2017 yılında Kuzey Amerika, Avustralya ve Avrupa sinemalarında gösterildi.

■ British violinist Daniel Hope has enjoyed a thriving international solo career for more than 30 years. Celebrated for his musical versatility and dedication to humanitarian causes, he has been recognized with a string of honors including the Order of Merit of the Federal Republic of Germany and the 2015 European Culture Prize for Music. Besides undertaking solo recitals, chamber concerts and concerto collaborations with the world's leading orchestras and conductors, Hope directs many ensembles from the violin, succeeding Roger Norrington as Music Director of the Zurich Chamber Orchestra in 2016 and becoming Music Director of San Francisco's New Century Chamber Orchestra two years later. An exclusive Deutsche Grammophon artist since 2007, he has an award-winning discography and is also a popular radio and television host who recently anchored the TV and streaming series Hope@Home. In 2019 he completed his 16th and final season as Associate Artistic Director of Georgia's Savannah Music Festival as well as becoming Artistic Director of Dresden's Frauenkirche Cathedral. Since 2020, following in the distinguished footsteps of Kurt Masur and Joseph Joachim, Hope started his tenure as President of the Beethoven-Haus Bonn.

Hope first drew notice as the youngest member of the Beaux Arts Trio, giving more than 400 performances with the esteemed ensemble during its final six seasons. Today he is a familiar face at the most prestigious international venues and festivals, from New York's Carnegie Hall to Amsterdam's Concertgebouw, and from Aspen and Tanglewood to Salzburg, Schleswig-Holstein and London's BBC Proms. He works with conductors including Valery Gergiev, Kurt Masur, Simon Rattle, Vladimir Jurowski, Leonard Slatkin and Christian Thielemann, and with the world's foremost ensembles, including the symphony orchestras of Berlin, Boston, Chicago, London, Los Angeles, Paris and Tokyo. It was Hope who premiered and made the first recording of the critically revised version of Berg's Violin Concerto. A passionate advocate of contemporary music, he has also commissioned more than 30 new works, collaborating closely with such prominent composers as Harrison Birtwistle, Sofia

Gubaidulina, György Kurtág, Max Richter, Mark-Anthony Turnage and the late Peter Maxwell-Davies, Krzysztof Penderecki, Tōru Takemitsu and Alfred Schnittke.

One of today's most prolific classical recording artists, Hope already has more than 30 albums to his name. Recognized with awards including the Deutsche Schallplattenpreis, the Diapason d'Or of the Year, the Edison Classical Award and the Prix Caecilia, his discography features recordings of Mendelssohn's Violin Concerto and Octet with the Chamber Orchestra of Europe, named one of the best of the year by the *New York Times*; Berg's Violin Concerto, voted the 'top choice of all available recordings' by *Gramophone* magazine; Belle Epoque, which combines popular music and classical rarities from Europe before the First World War; *Journey to Mozart*, on which Hope pairs the composer's Third Concerto with examples by his predecessors and contemporaries; *Spheres*, which comprises the world premiere recordings of four works written for the violinist; *Escape to Paradise*, which draws on his extensive research into the European composers who shaped the Hollywood sound; and Max Richter's *Vivaldi Recomposed*, which topped the charts in 22 countries and remains one of the bestselling classical releases of recent times. Recorded during the COVID-19 pandemic and due for release in fall 2021, his album, *Hope*, features new arrangements of Ariel Ramírez's Misa Criolla and timeless classics by Schubert, Elgar and Pärt.

An artist who uses his platform to engage in many spheres, Hope has penned four bestselling books, all published by Germany's Rowohlt Verlag. He contributes regularly to the *Wall Street Journal* and has written scripts for collaborative performances with the actors Klaus Maria Brandauer and Mia Farrow. In Germany he presents a weekly radio show for the WDR3 Channel and curates and hosts Hope@9pm, a salon-style music and talk event with cultural and political guests at the Berlin Konzerthaus. As he recounted in a full-page *Guardian* feature, during the pandemic, he created and hosted Hope@Home, a livestreamed series conceived as 'DIY TV' for socially distanced times. Professionally produced for the German/French ARTE TV network, the

daily TV and streaming series combined high-quality audio with the intimacy and immediacy of live, world-class home music-making, allowing the violinist and his numerous guests – Christoph Eschenbach, Sir Simon Rattle, Christian Thielemann and Robert Wilson among them – to stay connected with their audiences from the safety of his Berlin living room. Together with its sequels, Hope@Home on Tour!, Hope@Home – Next Generation and Europe@Home, the show featured more than 400 musicians in 150 episodes that were streamed almost eleven million times, raising thousands of Euros for artists in need.

Daniel Hope was educated at London’s Highgate School and Royal Academy of Music, studying violin with Zakhar Bron, Itzhak Rashkovsky and Felix Andrievsky, besides working closely with his mentor Yehudi Menuhin, with whom he gave numerous concerts. Now living with his family in Berlin, Hope plays the 1742 ‘ex-Lipinski” Guarneri del Gesù, placed generously at his disposal by an anonymous German family. A documentary titled *Daniel Hope – The Sound of Life* was screened in movie theaters across North America, Australia and Europe in 2017.

ALEXEY BOTVINOV

■ Alexey Botvinov
olağanüstü bir piyanist,
müzik aktivisti ve
yapımcıdır. En
ünlü Ukraynalı
piyanistlerden biri olan
Botvinov, dünya çapında
Rachmaninov müziğinin
en iyi uzmanlarından biri
olarak tanınıyor. Botvinov,
Bach’ın Goldberg Varyasyonları’nı
sahnedeki 300’den fazla kez seslendiren tek piyanist.
45’ten fazla ülkede sahneye çıkan sanatçı Ukrayna basınında
“yüksek ruhun sembolü” veya “otantik müzik anlayışının
gerçek işareti” gibi övgüler alıyor. Alexey Botvinov, Odessa’da

müzisyen bir ailede doğdu, burada Prof. Mogilewskaja ile ve daha sonra Odessa Konservatuarı'nda Prof. Kardaschew ile çalıştı. 1987-89 yılları arasında Moskova Konservatuarı'nda ünlü Prof. Gornostayeva'nın öğrencisiydi. Son akıl hocası efsanevi piyanist Alexis Weissenberg'di. Botvinov, Moskova'daki 1. Rachmaninov Yarışması, Leipzig'deki 8. Uluslararası Bach Yarışması ve Düsseldorf'taki 1. Clara-Schumann Yarışması gibi önemli piyano yarışmalarında ödül kazandı. 1993 yılında Tonhalle Zürich'te Moskova Radyo Senfoni Orkestrası ile konser sezonunun açılışı için Vladimir Fedoseyev yönetiminde Çaykovski'nin 1. Piyano Konçertosu'nu seslendirdi ve hem basın hem de dinleyiciler tarafından büyük beğeni topladı. 1994-96 yılları arasında Düsseldorf'ta (Almanya) yaşayan Alexey Botvinov, ünlü İsviçreli koreograf Heinz Spoerli'nin bale prodüksiyonlarıyla Bach'ın Goldberg Varyasyonları ve Schumann'ın Kinderszenen'ini seslendirdi. Bu arada Heinz Spoerli ile sanatsal işbirliği 1996'dan 2012'ye kadar Zürich'te Bach, Mozart, Schumann, Brahms, Chopin, Schnittke, Stravinsky vb. müziklerde, 20'den fazla farklı bale prodüksiyonu ile büyük beğeni alarak devam etti. Piyanist, Zürich Balett ile Almanya, Avusturya, İsviçre, İtalya, Fransa, İspanya, İngiltere, Rusya, Japonya, Kanada, Güney Afrika, Çin gibi birçok ülkede turneye çıktı.

Haziran 2001'de Deutsche Oper Berlin'deki nefes kesici Goldberg Varyasyonları bale performansı için basın şunları yazdı: "piyanoda gerçek bir yıldız" (*Berliner Kurier*). Ayrıca *Le Figaro*, piyanistin Goldberg Varyasyonları kaydı için "olağanüstü!" yorumunu yaptı. Bu albüm, İsviçre müzik listelerinde ikinci sıraya yerleşti. Sonraki albüm *Botvinov Plays Rachmaninov* (2002) İsviçre'de "ayın en iyi klasik müzik albümü" olarak seçildi.

Polonya'daki Chopin Festivali, Züricher Festspiele gibi festivallerde verdiği resitaler basın tarafından ayakta alkışlandı. 2003 yazında Alexey Botvinov, Murten Classics Festivali'nde (İsviçre) sekiz konserle misafir sanatçı ağırlama programına aday gösterildi. 2005'te Londra'daki Wigmore Hall'da ve 2006'da Berliner Philharmoniker ile ilk resitalini verdi. 2006 yılında Zürich Oda Orkestrası ile Çin'de, Belçika ve Almanya'da Koenigliche Philharmonie Flandern ile turneye

çıktı. Ekim 2007’de (Hong Kong, Singapur, Kuala Lumpur, Jakarta, Tayvan) Asya turnesinde verdiği her piyano resitali ayakta alkışlanarak bitti.

2009-2010 yılları arasında Botvinov, Odessa Ulusal Opera Tiyatrosu sanat yönetmeniydi. Bu süre zarfında çok başarılı iki yeni prodüksiyona imza attı: C. Von Goetz (Almanya) tarafından yönetilen *Turandot* ve Botvinov’un solo piyano eşliğinde “Sonsuza Kadar Nureyev” balesi. Bunlar, Ukrayna’daki opera tiyatroları için ilk modern konseptli yapımlardı.

Son zamanlarda Botvinov, klasik müziği sunmanın yeni yollarını araştırıyor. Yenilikçi projeleri arasında müzik ve görsel efektlerle geleneksel bir konseri muhteşem bir multimedya gösterisine dönüştürdüğü “Piano Light Show” ve “4 Elements” yer alıyor. Projeler 2009’da Moskova’da, ardından Ukrayna’da 20.000’den fazla seyirciyle birçok kez Kiev ve Odessa’da ve 2019’dan itibaren İsviçre ve Almanya’da sunuldu. Avrupa’da “Piano Light Show” konserlerinin devam etmesi planlanıyor. 2010 yılında Botvinov, dünya yıldızı perküsyoncu Burhan Öcal’ın piyano başyapıtlarının oryantal ritimlerle birleştiği benzersiz “Piyano ve Davullar” projesine başladı. Paris, Zürih, İstanbul, Moskova, Basel, Abu-Dhabi, Kiev ve Montreux Caz Festivali’nde onlarca konser verdiler.

2011’de Botvinov, son derece yenilikçi bir proje daha yarattı: drama tiyatrosu ve klasik konser sentezi. Önde gelen modern Rus yazar M. Shishkin’in *Işık ve Karanlık* adlı romanından uyarlamayla Botvinov, tiyatro yönetmeni olarak ilk çıkışını, solo performansının sahnede iki drama oyuncusuyla uyum içinde olduğu sanat projesinde yaptı. Proje, Rusya ve Ukrayna’da ve daha sonra Almanca versiyonuyla İsviçre tiyatrolarında oldukça başarılı oldu.

2015 yılında Botvinov, başkanı ve sanat yönetmeni olduğu yeni bir uluslararası müzik festivali olan Odessa Classics’i başlattı. Bu festival şimdiden Ukrayna’nın en önemli klasik müzik festivali ve Doğu Avrupa’nın önde gelen etkinliklerinden biri haline geldi.

Kasım 2015’te Alexey Botvinov, Ukrayna’daki en yüksek sanatsal başarı olan “Ukrayna Ulusal Sanatçısı” unvanını aldı. Botvinov, 2018’de La Scala’da 12 kez Goldberg Varyasyonları balesini sergiledi, hem seyirciler hem de müzik eleştirmenleri

tarafından övgülerle karşılandı. İtalyan basını, Botvinov'un performansını "Bach şaheserinin mükemmel yorumu" ve "piyanoda beyaz büyü" diye nitelendirdi.

Botvinov 2018-2019 yılları arasında Berlin Filarmoni, Gewandhaus Leipzig, Zurich Tonhalle MAAG, Hamburg Filarmoni, Beethovenhaus Bonn gibi mekânlarda birçok kez solo ve orkestralarla konserler verdi. 2019 Botvinov, Daniel Hope yönetiminde San Francisco New Century Oda Orkestrası ile Gershwin ve Schulhoff'un eserlerini seslendirdi. Kısa süre önce Botvinov ve Hope, Deutsche Grammophon'da Alfred Schnittke'nin keman ve piyano için eserlerinin kaydını gerçekleştirdiler.

■ Alexey Botvinov is an exceptional pianist, musical activist and producer. Botvinov, one of the most revered specialists of Rachmaninov's music, is the most well-known Ukrainian pianist worldwide and the only pianist who has performed Bach's Goldberg Variations more than 300 times on stage. Alexey Botvinov has performed in over 45 countries. National artist of Ukraine, in his country's press he enjoys being described as 'a symbol of high spirit' or 'the true mark for an authentic sense of music'. Alexey Botvinov was born in an all-musicians family in Odessa, where he studied with Prof. Mogilewska and later at the Conservatory of Odessa with Prof. Kardaschew. He was a student at the Moscow Conservatory with the famous Prof. Gornostayeva from 1987 to 89. His last mentor was legendary pianist Alexis Weissenberg. Botvinov has won many awards at important piano competitions such as the 1st Rachmaninov Competition in Moscow, the 8th International Bach Competition in Leipzig and the 1st Clara-Schumann-Competition in Düsseldorf. In 1993 he played Tchaikovsky's Piano Concerto No. 1 for the opening of the concert season at the Tonhalle Zürich with the Radio Symphony Orchestra Moscow under the baton of Vladimir Fedoseyev, which was highly acclaimed by the press and by the audience. During the years 1994-96, Alexey Botvinov lived in Düsseldorf (Germany), where he performed Bach's Goldberg Variations and Schumann's Kinderszenen with the ballet

productions by the famous Swiss choreographer Heinz Spoerli. Meanwhile, his artistic cooperation with Heinz Spoerli continued in Zurich from 1996 to 2012 with over 20 different ballet productions of Bach, Mozart, Schumann, Brahms, Chopin, Schnittke, Stravinsky etc. and was met with great acclaim. He has gone on many tours with the Zurich Ballet in Germany, Austria, Switzerland, Italy, France, Spain, Great Britain, Russia, Japan, Canada, South Africa, China etc. For his breath-taking performance of the 'Goldberg-Variations' ballet in June 2001 at the Deutsche Oper Berlin, the press wrote, 'a real firework at the piano' (*Berliner Kurier*). *Le Figaro* has praised the pianist's CD of Goldberg Variations, calling it: 'Superbe!'. This recording landed in 2nd place on the Swiss music charts. His next album, *Botvinov plays Rachmaninov* (2002), was named 'the best classical recording of the month' in Switzerland.

The recitals he played in such festivals as the Chopin Festival in Poland or Züricher Festspiele were given standing ovations and enthusiastic acclaim by the press. In the summer of 2003, Alexey Botvinov was nominated Artist in Residence at the Murten Classics Festival (Switzerland) with eight concerts. In 2005 he played his debut recital at the Wigmore Hall London and in 2006 at the Berliner Philharmoniker. During 2006 he was on long tours in China with Zurich Chamber Orchestra and in Belgium and Germany with Koenigliche Philharmonie Flandern. Every one of his concerts during his Asia tour in October 2007 (Hong Kong, Singapore, Kuala Lumpur, Jakarta, Taiwan) ended with standing ovations.

Between 2009-2010 Botvinov was Artistic Director of Odessa National Opera Theatre. During that time, he initiated two very successful new productions; the opera 'Turandot' directed by C. Von Goetz (Germany) and the ballet 'Nureyev Forever' with solo piano by Botvinov. These productions were the very first contemporary-conceptual productions to take place in Ukraine opera theatres.

Recently, Botvinov has explored new ways of presenting classical music. His innovative projects include 'Piano Light Show' and '4 Elements', where music and visual effects have converted a traditional concert into an amazing multimedia

mystery. The projects were presented in 2009 in Moscow, then many times in Kyiv, Odesa with over 20.000 spectators in Ukraine, and from 2019 in Switzerland and Germany. Upcoming 'Piano Light Show' concerts in Europe are in the making.

In 2010, Botvinov started the unique 'Piano and Drums' project, where piano masterpieces are combined with oriental rhythms by world star percussionist Burhan Öcal. Dozens of concerts were held in Paris, Zurich, Istanbul, Moscow, Basel, Abu-Dhabi, Kyiv and at the Montreux Jazz Festival.

In 2011 Botvinov created another highly innovative project – a synthesis of drama theatre and classical concert. Based on famous Russian author M. Shishkin's novel, 'The Light and the Dark', Botvinov debuted as a theatre director in this art project where his solo performance harmonizes on stage with two drama actors. The project was received extremely well in Russia and Ukraine and later in a German-speaking version at several Swiss theatres.

In 2015 Botvinov initiated Odessa Classics, a new international music festival, where he is president and artistic director. The annual festival is a sensational success and has already become the most important classical music festival in Ukraine and one of the leading festivals in Eastern Europe.

In November 2015, Alexey Botvinov was awarded the title 'National Artist of Ukraine' – the highest artistic achievement in Ukraine.

In 2018 Botvinov performed The Goldberg Variations ballet in La Scala, Milano, twelve times and was greatly admired by both the audience and music critics. The Italian press praised Botvinov's performance as 'a perfect interpretation of the Bach masterpiece', and 'white magic on the piano'.

Between 2018-2019 Botvinov performed solo several times and with orchestras in such venues as Berliner Philharmoniker, Gewandhaus Leipzig, Zurich Tonhalle MAAG, Hamburg Philharmonic, and Beethovenhaus Bonn. Botvinov performed Gershwin and Schulhoff on German Tournee with San Francisco 'New Century Orchestra' conducted by Daniel Hope in 2019. Recently, Botvinov and Hope recorded Alfred Schnittke's pieces for violin and piano at Deutsche Grammophon.

■ Türkiye'nin önde gelen senfonik topluluklarından biri olan Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası'nın tarihi, Borusan Holding'in kültür ve sanat alanındaki girişimlerinin ilki olan Borusan Oda Orkestrası'na dayanıyor. 1999'da Gürer Aykal yönetiminde oluşturulan ve 2009–2020 arasında görev yapan sanat yönetmeni ve sürekli şefi Sascha Goetzel yönetiminde çalışmalarını sürdüren BİFO, yıldız solistlerle verdiği konserlerle İstanbul'un kültür yaşamının vazgeçilmez unsurlarından biri haline geldi. 2010'un Temmuz ayında, Goetzel yönetiminde, dünyanın en saygın klasik müzik etkinliklerinden Salzburg Festivali'nin açılış etkinlikleri kapsamında bir konser veren topluluk, aynı yıl *Andante* dergisinin “Yılın En İyi Orkestrası” ödülünü aldı. Topluluk, 2014'te bir ilke imza atarak Londra'da gerçekleşen BBC Proms'a Türkiye'den davet edilen ilk topluluk oldu ve “Oriental Promise” adlı konseriyle müzik basınında çok olumlu eleştiriler aldı. Topluluk 2020 Ağustos'unda ilk kez şef olarak ağırladığı Patrick Hahn ile iki sezon boyunca sanat danışmanı ve daimi konuk şef olarak yoluna devam etme kararı aldı. İlk sezonu olan 2000–2001'den bu yana İstanbul'da sezon boyunca konser veren BİFO, İstanbul, Ankara, Eskişehir ve Rusçuk (Bulgaristan) müzik festivallerine katıldı, Atina ve Brüksel'de özel konserler verdi. 2003–2018 yılları arasında İstanbul Kültür Sanat Vakfı'nın sürekli orkestrası olan topluluk, İstanbul Müzik Festivali'nin açılış konserlerini gerçekleştirdi ve festivalin yıldız solistlerine eşlik etti. BİFO aynı zamanda İKSV, Borusan Sanat ve La Scala Tiyatrosu Akademisi'nin düzenlediği Uluslararası Leyla Gencer Şan Yarışması'nın da orkestrası. BİFO'nun bugüne dek eşlik ettiği solistler arasında Renée Fleming, Lang Lang, Hilary Hahn, Elīna Garanča, Juan Diego Flórez, Angela Gheorghiu, Joseph Calleja, Maxim Vengerov, Roberto Alagna, Rudolf Buchbinder, Nicola Benedetti, Murray Perahia, Freddy Kempf, Bryn Terfel, Isabelle Faust, Branford Marsalis, Martin Grubinger, Steven Isserlis, Viktoria Mullova, Sarah Chang, Katia & Marielle Labèque, Daniel Müller-Schott, Nadja Michael, Isabelle van Keulen, Julian Rachlin, Thomas

© ÖZGE BALKAN

1. Keman 1st Violin

PELİN HALKACI AKIN *başkemancı concertmaster*
NİLAY SANCAR

yard. başkemancı associate concertmaster

ERSUN KOCAOĞLU | BANU SELİN AŞAN

ÖZGEÇAN GÜNÖZ | EBRU YERLİKAYA | ANA ALBERO

HAKAN GÜVEN | EYLÜL UMay TAŞ | BEGÜM ÇALIMLI

ÖZGE ÖZERBEK | DOĞUKAN KESKİN

CAN ÖZHAN | GÖKÇE ERGİN DÜNDAR

2. Keman 2nd Violin

RÜSTEM MUSTAFA *grup şefi principal*

NİLGÜN YÜKSEL *yard. grup şefi associate principal*

KEREM BERKALP | BILLUR KIBRİTÇİOĞLU

BUSE KORKMAZ | YAREN BUDAK | ÖZGÜR BASKIN

İMGE TİLİF | LALE DİŞDİŞ | AYDA TUNÇBOYACI

MEHMET YASEMİN | EZGİ YÜRÜMEZ

Viyola Viola

EFDAL ALTUN *grup şefi principal*

YAĞMUR TEKİN *yard. grup şefi associate principal*

FİLİP KOWALSKI | ALİ BAŞEĞMEZLER | PINAR DİNÇER

ORHAN ÇELEBİ | İLAY ECEM KÜÇÜKÇİFCİ

ELENA ÜNALDI | ASLI BESTE BENİAN

AYKUT AVCIOĞLU

Viyolonsel Cello

POYRAZ BALTACIGİL *grup şefi principal*

İDİL ONARAN *yard. grup şefi associate principal*

ÇAĞLAYAN ÇETİN | MEHMET GÖKHAN BAĞCI

MELİH KARA | EDİZ ŞEKERCİOĞLU | SELİN NARDEMİR

Kontrbas Double bass

ONUR ÖZKAYA *grup şefi principal*

TAYFUN TÜMER *yard. grup şefi associate principal*

DENİZ YURDAKUL | SEÇİL İREM KESKİN

GİZEM SÖZERİ | ORHAN MERT KESER

Flüt Flute

RECEP FIÇIYAPAN *solo flüt flute soloist*

BESTE KELEŞ

ZEYNEP KELEŞOĞLU *piccolo*

Obua Oboe

SEZAI KOCABIYIK *solo obua solo oboe*

AYŞİN KİREMITÇİ

BARKIN BALIK *korangle English horn*

Klarnet Clarinet

BARIŞ YALÇINKAYA *solo klarnet solo clarinet*

ARDA SERİNDAÇ

SERCAN BÜYÜKEDES

bas klarnet bass clarinet

Fagot Bassoon

CAVİT KARAKOÇ *solo fagot solo bassoon*

SERTAÇ ÇEVİKKOL

AZİZ BAZIKI *kontrfagot double bassoon*

Korno Horn

CEM AKÇORA *solo korno solo horn*

SERTAN SANCAR | BARIŞ BAYER | MURAT ARAMAN

CAN KIRACI | ALİ DAĞ

Trompet Trumpet

GABRIEL POSDARESCU

solo trompet solo trumpet

GABRIEL GYARMATI | ERKUT GÖKGÖZ

TİMUÇİN ABACI

Trombon Trombone

TOLGA AKKAYA *solo trombon solo trombone*

ASLI ERŞEN *grup şefi principal*

HÜSEYİN ÇAKIR

Tuba

BAHTİYAR ÖNDER

Arp Harp

İPEK MİNE SONAKIN *solo arp solo harp*

ASLIHAN GÜNGÖR

Piyano Piano / Celesta

SARPER KAYNAK

Timpani

TORINO TUDORACHE

Vurmalı Çalgılar Percussions

AMY SALSGİVER *grup şefi principal*

KEREM ÖKTEM | CEREN AYDIN | AHMET SAKKAF

Hampson, Sabine Meyer, Michel Camilo, Arcadi Volodos, Ayla Erduran, Hüseyin Sermet, İdil Biret, Fazıl Say ve Juilliard Yaylı Çalgılar Dörtlüsü sayılabilir. BİFO ayrıca Igor Oistrakh, Krzysztof Penderecki, Emil Tabakov, Pavel Kogan, James Judd, Alain Paris, Ion Marin, Justus Frantz, Joseph Wolfe, Andreas Schüller, Joseph Caballé-Domenech, Rengim Gökmen, Kamran İnce ve Ryan McAdams yönetiminde de konserler verdi.

2009–2020 arasında Sascha Goetzel ile repertuarı ve vizyonunda da yenilikler yaşayan BİFO, Avrupa'nın en iyi senfonik topluluklarından biri olma yönündeki çalışmalarını yoğunlaştırdı. Etkinliklerini uluslararası platforma taşıma hedefi doğrultusunda gerçekleştirdiği ve Onyx etiketiyle 2010'da piyasaya çıkan CD'si *Respighi, Hindemith, Schmitt* yurtdışında büyük beğeniyle karşılandı. BİFO'nun Sascha Goetzel yönetimindeki ikinci CD'si *Music from the Machine Age* 2012'de; Rimsky-Korsakov, Balakirev, Erkin ve Ippolitov-Ivanov yapıtlarından oluşan üçüncü CD'si 2014'te; Turnage'in "Shadow Walker" adlı yapıtı ve Berlioz'un Fantastik Senfoni'sinden oluşan *Turnage & Berlioz* adlı dördüncü CD kaydı da 2018'de Onyx firmasından yayımlandı. BİFO'nun, dünyanın en büyük plak firmalarından Deutsche Grammophon'la ilk albüm çalışmasını yapan Ksenija Sidorova'ya eşlik ettiği CD, 2016'da müzikseverlerin beğenisine sunuldu; Deutsche Grammophon'la çalışmayı sürdüren topluluk, 2017'de Nemanja Radulović ile Çaykovski ve 2018'de aynı sanatçı ile *Baïka* adlı albümde verimli bir işbirliğine imza attı.

BİFO, uzun süre önemli bir sosyal sorumluluk projesinin de parçası oldu. "Özel Konser" adlı etkinlikte orkestrayı iş veya sanat dünyasından tanınmış bir isim yönetti ve konserlerden elde edilen gelir klasik müzik alanında yetenekli gençlerimizin yurtdışında yüksek öğrenim görmesi amacıyla burs olarak kullandırıldı. 2015'ten bu yana burs doğrudan Borusan Kocabıyık Vakfı tarafından veriliyor.

2016 Şubat'ında Viyana'dan Almanya'ya uzanan ve Avrupa basınından olumlu eleştiriler alan bir turne gerçekleştiren topluluk, 2017 Şubat'ında Hong Kong Sanat Festivali kapsamında iki konser verdi, aynı yıl Daniel Hope ve Vadim Repin ile başarılı bir Avrupa turnesine imza attı. Topluluk 2018'de Daniel Hope ile başlayan ve Nemanja Radulović ile

devam eden Avrupa turnesinin son durağı olan Théâtre des Champs Elysées’de ayakta alkışlandı.

Küresel salgın nedeniyle konser salonlarının kapalı kaldığı 2020–2021 sezonu boyunca Borusan Klasik üzerinden canlı ve kayıttan yayınladığı radyo konserleri ve borusansanat.tv’de ekranlarda izleyicileriyle buluşan BİFO, bu süreçte Sascha Goetzel, Gürer Aykal ve Patrick Hahn’ın yanı sıra Carlo Tenan, Nayden Todorov, Gábor Káli, Cem Mansur, Cemi’i Can Deliorman, Rengim Gökmen, Garrett Keast, Alexander Liebreich, Domingo Hindoyan, Thomas Rösner, Stanislav Kochanovsky gibi pek çok şefi ve Giovanni Guzzo, Jan Mráček, Camille Thomas, Daniel Hope, Valentina Lisitsa gibi pek çok solisti konserlerinde ağırladı.

■ The history of the Borusan Istanbul Philharmonic Orchestra (BIPO) starts with the Borusan Chamber Orchestra, one of the first ventures in the field of culture and the arts by Borusan Holding, a leading industrial conglomerate in Turkey. In time the chamber orchestra was transformed into one of the country’s best symphonic ensembles under its honorary conductor Gürer Aykal. Performing under its former artistic director and principal conductor Sascha Goetzel between 2009–2020, BIPO has become a prominent element of Istanbul’s cultural scene. The orchestra performed at the Opening Festivities of the 2010 Salzburg Festival, also received the Turkish music magazine *Andante*’s ‘Best Orchestra of the Year’ award in May 2010. In 2014 BIPO had the privilege of being the first ensemble from Turkey to be invited to BBC Proms and performed at the concert titled ‘Oriental Promise’ under Goetzel to critical acclaim. BIPO decided to continue with Patrick Hahn as Art Consultant and Principal Guest Conductor for two seasons, who was hosted for the first time in August 2020 as a guest conductor.

Since its first season 2000/1 BIPO has regularly given concerts in Istanbul, was invited to Istanbul, Eskişehir, Ankara, Ruse Music Festivals and BBC Proms and appeared at special events at Megaron Hall, Athens and Palais de Bozar, Brussels. BIPO became the resident orchestra of the International Istanbul Music Festival between 2003–2018.

They had officially opened the festival every year with concerts at Hagia Eirene, also accompanied top soloists throughout the festival. Enjoying the privilege of giving world premieres of major Turkish and international works at the festival, BIPO is also the resident orchestra of the International Leyla Gencer Voice Competition.

The world-class soloists BIPO has accompanied to date include stellar names such as Renée Fleming, Lang Lang, Hilary Hahn, Elīna Garanča, Juan Diego Flórez, Angela Gheorghiu, Joseph Calleja, Maxim Vengerov, Roberto Alagna, Rudolf Buchbinder, Nicola Benedetti, Sarah Chang, Murray Perahia, Bryn Terfel, Isabelle Faust, Branford Marsalis, Martin Grubinger, Steven Isserlis, Viktoria Mullova, Natalie Clein, Katia & Marielle Labèque, Daniel Müller-Schott, Nadja Michael, Isabelle van Keulen, Julian Rachlin, Thomas Hampson, Sabine Meyer, Michel Camilo, Arcadi Volodos, Ayla Erduran, Hüseyin Sermet, İdil Biret, Fazıl Say and the Juilliard String Quartet. BIPO also gave concerts under the conduction of Igor Oistrakh, Krzysztof Penderecki, Emil Tabakov, Pavel Kogan, James Judd, Alain Paris, Ion Marin, Justus Frantz, Joseph Wolfe, Andreas Schüller, Joseph Caballé-Domenech, Rengim Gökmen, Kamran İnce and Ryan McAdams.

Since taking up the baton in 2009, Viennese conductor Sascha Goetzel contributed greatly to the orchestra's repertoire and its new aim to become one of the best symphonic ensembles of Europe. 2009–10 was a remarkable one when BIPO released its first international CD, *Respighi, Hindemith, Schmitt* under the Onyx label. Their second CD with Goetzel, *Music from the Machine Age*, was released in 2012, third CD featuring works of Rimsky-Korsakov, Balakirev, Erkin and Ippolitov-Ivanov was released in 2014; fourth CD Turnage & Berlioz was released in 2018 again by Onyx. BIPO accompanies Ksenija Sidorova on *Carmen*, her first album recorded with the prestigious classical record label Deutsche Grammophon and released in June 2016. The CD recording titled *Tchaikovsky: Violin Concerto; Rococo Variations* (2017) and *Baïka* (2018) performed by violin virtuoso Nemanja Radulović accompanied by Borusan

İstanbul Philharmonic Orchestra under Sascha Goetzel has been released under Deutsche Grammophon label.

With a strong commitment to fostering and advancing love and appreciation for classical music, BIPO has become the major constituent of a social responsibility project. Under the title of ‘Special Concert’, BIPO has performed under the baton of a leading figure from the Turkish business and art scene, whose donations provided scholarships for young talents to study at prestigious institutions.

In February 2016, the orchestra went a tour from Vienna to Germany and received positive reviews from the European press. In February 2017, they performed two concerts as part of the Hong Kong Arts Festival, and in the same year made a successful European tour with Daniel Hope and Vadim Repin. BIPO was applauded at the Théâtre des Champs Élysées, the last concert hall of a European tour that began in 2018 with Daniel Hope and continued with Nemanja Radulović.

During the 2020/21 season, when the concert halls were closed due to the global pandemic, BIPO met with its audience via Borusan Classic, live and recorded radio concerts and on the screens of borusansanat.tv; in this process, as well as Sascha Goetzel, Gürer Aykal and Patrick Hahn, many guest conductors as Carlo Tenan, Nayden Todorov, Gábor Káli, Cem Mansur, Cemi’i Can Deliorman, Rengim Gökmen, Garrett Keast, Alexander Liebreich, Domingo Hindoyan, Thomas Rösner, Stanislav Kochanovsky, also hosted many soloists such as Giovanni Guzzo, Jan Mráček, Camille Thomas, Daniel Hope, Valentina Lisitsa.

PROGRAM NOTLARI

Igor Stravinsky

Feu d’artifice, op.4 (Fireworks)

Stravinsky’nin bir opus numarasına sahip birkaç erken bestesinden biri olan Fireworks (1908), besteciyi ün kazanmaya iten rolüyle belki de en önemlisidir. Gerçekten de Ballet Russes üyelerinin dikkatini çeken ve Stravinsky’nin çığır açan balelerinden ilki olan Ateş Kuşu’nun (1910)

bestelenmesine yol açan işte bu eserdi. Fireworks, 1908 baharının sonlarında sadece altı haftada bestelenen orkestra için kısa, parlak bir gösteri. Çalışma, Stravinsky'nin yüzyılın başındaki Rus senfonik stiline borçlu olduğunu gösteren bir özellik olan kromatik renk ve diyatonik temaları yan yana getirmesiyle dikkat çekiyor. Aslında Stravinsky, Fireworks'ü, Stravinsky'nin eseri kendisine sunmadan önce ölen öğretmeni ve akıl hocası Rimsky-Korsakov'a göstermek amacıyla besteledi. Stravinsky'nin ilk çalışmaları biraz katı da Fireworks onun kompozisyon olgunluğunun habercisidir. Daha dikkate değer özellikler arasında, Ateş Kuşu'nun virtüöz orkestrasyonunun habercisi olan ustaca enstrümental efektler yer alıyor. Stravinsky'nin müziğinin ayırt edici özelliği haline gelen asimetri ve öngörülemezlik, bestecinin daha önceki eserlerinin düzenliliğine zıtlık sağlayan bir biçimde mevcuttur. (Süre 4')

Tan Dun

İkili Konçerto, *keman, piyano, yaylılar orkestrası ve vurmalılar için**

Eser, New Century Oda Orkestrası, Odessa Classics Festivali, İstanbul Müzik Festivali ve Borusan Sanat tarafından sipariş edildi. Kemancı Daniel Hope, "Tan Dun'u 8-9 yıldır tanıyorum" diyor; "Muhteşem bir besteci. Çok vizyon sahibi biri. Doğu ve Batı'nın sinerjisi hakkında ondan çok şey öğrendim. [...] Sipariş üzerine eser yazmayı düşünüp düşünemeyeceğini sormanın harika olacağını düşündüm. Ona ulaştım ve hemen evet dedi. Eser enerji dolu, güzel renklerle dolu [...] Asya ses dünyasından gelen sesler, yalnızca Tan Dun'un yapabileceği şekilde Batı'ya ulaşıyor."

Eser, Tan Dun'un birkaç yıl önce yazdığı orkestra için üçlü bir konçertodan uyarlanmıştır. Tan Dun, *New York Times*'a verdiği röportajda, "Müzik benim dilimdir" diyor. "Bana göre 'Batı' ve 'Doğu' sadece konuşma biçimleri - ya da yemek pişirme biçimleri gibi... Ben bir şefim ve bazen tarifimin orkestrasyonlarım gibi olduğunu düşünüyorum. Benden yemek yapmamı istemeniz çok sıkıcı olurdu. Doğu ve Batı benim için bir artı birin bire eşit olduğu eşsiz bir tarif haline geldi." (Süre 18')

Tan Dun

Passacaglia: Secret of Wind and Birds

Doğanın sırrı nedir? Belki sadece rüzgâr ve kuşlar bilir...

Carnegie Hall ve Amerika Birleşik Devletleri Ulusal Gençlik Orkestrası benden yeni bir eser yazmamı istediğinde, hemen doğa harikasını ve geleceğin hayalini yaratıp paylaşmayı düşündüm.

Başlangıçta, insanoğlu müziği ilk icat ettiğinde, hep doğayla konuşmanın, kuşlarla ve rüzgârla iletişim kurmanın bir yolunu aradık. Çin müziğinin eski örneklerine bakıldığında, doğanın ve özellikle kuşların seslerini taklit eden o kadar çok beste var ki. Bunu akılda tutarak, bestelediğim kuş seslerini kaydetmek için altı eski Çin enstrümanı olan *guzheng*, *suona*, *erhu*, *pipa*, *dizi* ve *sheng* kullanmaya karar verdim. Kaydı cep telefonlarında çalınabilecek şekilde biçimlendirdim, cihazları enstrümanlara dönüştürdüm ve şiirsel bir dijital kuşlar ormanı yarattım.

Senfoni orkestrası sık sık yeni enstrümanların eklenmesiyle genişler; dijital kuş seslerini taşıyan cep telefonunun, bugün hayatımızı ve ruhumuzu yansıtan harika bir yeni enstrüman olabileceğini düşündüm.

Doğada bulunan sayısız ses ve renk düzenini deşifre etmek her zaman içimde yanan bir tutku olmuştur. Leonardo da Vinci bir keresinde, “Havadaki kuşların hareketlerinin bilgisine ulaşmak için, önce rüzgârların bilgisini elde etmek gerekir, bunu suyun hareketleriyle kanıtlayacağız” demişti. Rüzgârın ve kuşların hareketlerini keşfetmek için hemen bu dalga ve su fikrini bir yansıtma olarak almaya karar verdim. Aslında kuşların nasıl uçtuğu, rüzgârın nasıl estiği, dalgaların nasıl dalgalandığı... Doğadaki her şey bana cevap verdi... Melodi, ritim ve renk ile sesleri bir geçiş halinde yapılandırdım.

Bana göre bir passacaglia, karmaşık varyasyonlardan ve gizli tekrarlardan oluşur. Bu parçada, orkestrasyon yoluyla yapı, renk, armoni, melodi ve doku ile oynuyorum. Böylece eser, cep telefonlarında çalınan eski Çin enstrümanlarının sesleriyle başlıyor, dijital kuşlardan oluşan bir koro yaratıyor ve geleneği geleceğe taşıyor.

Sekizli kalıpların gelişen dokuz tekrarı ile eser, orkestra üyelerinin ilahiler söylemesiyle aniden kesilen bir doruğa ulaşır. Bu ilahi, eski efsaneyi ve doğanın güzelliğini yansıtır. Sonunda, rüzgârlar, yaylılar, üflemeli ve vurmali birlikte dev bir kuş olarak haykırır. Bana göre bu son ses, gelecekteki bir dünyanın rüyası olan Phoenix'in sesidir. (Süre 12')

— TAN DUN

Igor Stravinsky

Ateş Kuşu Süiti (1919)

I. Introductione (Giriş)

II. L'Oiseau de Feu et sa dance (Ateş Kuşu ve dansı)

III. Rondes des princesses (Prenseslerin dansı)

IV. Danse infernale du Roi Kastschei

(Kral Kaşçay'ın cehennem dansı)

V. Bérceuse (Ninni)

VI. Finale (Final)

Rusya'da doğan, 1917'den sonra Avrupa'ya yerleşen, 89 yaşında Amerika'da ölen ve cenazesi uçakla Venedik'e götürülerek Santa Micaela mezarlığına gömülen Igor Stravinsky'nin, ünlü bale ustası ve emperzaryo Sergei Diaghilev'in (1872 Novgorod-1929 Venedik) ilgi ve yardımıyla ilk üç balesi –1910'da Ateş Kuşu, 1911'de Petruşka ve 1913'te Bahar Ayini– sahnelenmiş; sonra da Stravinsky'nin Bülbül (1914), Pulcinella (1920), Mavra (1922), Tilki (1922), Düğün (1923), Oedipus Rex (1927) ve Apollo (1928) adlı eserlerini yine Diaghilev izleyicilere sunmuştu. 1907'de Paris'te düzenlediği beş konserle sanat yaşamına başlayan, ertesi yıl Mussorgsky'nin Boris Godunov Operası'nı ünlü bas Şalyapin ile Paris Operası'nda gerçekleştiren Diaghilev, 1909'da Borodin'in Poloveç Dansları'nı, 1910'da Rimski-Korsakov'un Şehrazat'ını da sahneye koymuştu. Diaghilev, eski bir Rus masalı olan Ateş Kuşu'nu daha önceden biliyordu ve eski öğretmeni, Rus bestecisi Anatol Liadov'dan bu konu üzerine bir bale yazmasını istemişti. Ancak epey vakit geçmesine karşın, iş sürüncemede kalınca ve üstelik Liadov, işin iyi gittiğini, hatta nota kağıdını bile satın aldığını (!) söyleyince, aynı öneriyi 1909'da genç

Stravinsky'ye yaptı. Rimsky-Korsakov'un yetenekli öğrencisi Stravinsky, ilk Opus numarasını verdiği senfonisini hocasına ithaf etmiş, Op.3 Scherzo Fantastique'i onun öğütleriyle işlemiş, Op.4 Donanma Müziği'ni (Feux d'artifice) yine Rimski-Korsakov'un kızının düğünü için bestelemişti.

Bu eserlerin yorumunu Aleksander Siloti yönetiminde St. Petersburg'da izleyen Diaghilev, Stravinsky'nin aradığı besteci olduğunu anladı ve Ateş Kuşu'nu bale müziği olarak istemeden önce, Grieg'in Kobold'unun bale için orkestrasyonunu, Chopin'in iki piyano parçasını Les Sylphides balesi için hazırlamasını teklif etmiş; sonunda da Ateş Kuşu'nu önermişti. Stravinsky, 1909 sonbaharında Rimski-Korsakov'un kır evinde çalışmaya başladı. Müziğini ona piyanoda çalıyor, Rimski-Korsakov da "Durdur şu berbat şeyi, yoksa sevmeye başlayacağım!" diyordu. Rimski-Korsakov da daha önce, 1902'de aynı konu üzerine Ölümsüz Kaşçay adlı bir opera yazmış ve eser 1902'de, Moskova'da oynanmıştı. Ücreti olan bin ruble de Aralık sonunda eline geçen Stravinsky, müziği 18 Mayıs 1910'da Petersburg'da tamamladı ve Rimski-Korsakov'un oğlu Andrei'ye ithaf etti. Ertesi ay son provaları izlemek üzere Paris'e gitti. Deneme ustası, yorulmaz yetenek arayıcısı Diaghilev müziğin kalitesinden hoşnuttu: Ateş Kuşu'nu canlandıracak olan baş balerin Tamara Karsavina'ya "Ona dikkat et, ünün arifesindeki adam O" diyordu.

Stravinsky'nin aldığı, ilk önemli ve geniş çaplı, bu nedenle de onu biraz kaygılandıran bu ısmarlama müziğin, Ateş Kuşu'nun librettosunu Michel (Mikhail) Fokine hazırlamıştı. Koreografisini de Fokine'in gerçekleştirdiği iki sahnelik bale müziği ilk kez Gabriel Pierné yönetiminde 25 Haziran 1910'da Paris'in Théâtre National de l'Opéra sahnesinde izlendi ve bestecinin ilk büyük başarısı oldu.

Ateş Kuşu'nun öyküsü kısaca şöyle: Birinci sahnede Prens Ivan ormanda avlanırken yolunu şaşırır, ölümsüz Kaşçay'ın büyülü bahçesine girer. Burada, dallarında altın yemişler sarkan gümüş bir ağacın üstünde göz kamaştırıcı ışıklar saçan yarısı kadın, yarısı kuş garip bir yaratık görür ve okla onu vurmak isteyince Ateş Kuşu uçarak kaçır; ancak prensin kurduğu tuzağa yakalanır, yalvarınca da prens onu bırakır. Ateş Kuşu bu iyiliği karşısında ona bir tüy verir, dara düşünce bu tüyü

havaya kaldırmasını söyler. Birinci sahnede tutsak Prenses Zarevna ağır tempoda, yine tutsak 13 prenses eşliğinde belirir, dans ederek Ivan'a yaklaşır, Ivan korkarak saklanmak ister. Güzel prensesler ağaçtan meyve kopararak oynarlar. Ivan bunların en güzeline, Zarevna'ya âşık olur; ancak prenses ona kaçmasını, yoksa Kasçay'ın onu taşa döndüreceğini söylerse de Ivan gitmez, savaşıacağını belirtir. Uzaktan duyulan trompet sinyallerinden sonra hava kararır, yeraltından çıkan iki kafalı çirkin yaratıklar Ivan'ı çevreler ve korkunç bir gürültüyle, homurdanarak Kasçay gelir. O anda Ivan sihirli tüyü anımsayarak onu sallar. Çok kızan Kasçay onun öldürülmesini emreder. Ateş Kuşu hızla yardıma gelir, parlak altın kılıcı ile sahneye girince baş döndürücü bir dans başlar, yaratıklar kaçar. Ateş Kuşu, Kasçay'ın ruhunun saklı olduğu dev yumurtayı göstererek kurtulmalarının ona bağlı olduğunu söyler. Ivan kılıcıyla yumurtayı parçalayınca tüm tutsak prens ve prensesler kurtulur, Ivan güzel prensesine kavuşur. Ateş Kuşu Bale Müziği aslında 100 kişilik orkestranın çaldığı 19 dans ve onun yarısı kadar da geçiş müziklerinden oluşuyordu. Stravinsky, bunu önce 1911'de altı bölümlü bir süit haline getirdi; sonra da 1919'da yeniden orkestrasyonunu yaptı. Genellikle günümüzde, orta büyüklükteki orkestra ile yorumlanmasına karşın Stravinsky, 1945'te esere üç pantomim daha ekleyerek Senfonik Orkestra Süiti adıyla daha kısıtlı orkestra için bir düzenleme daha yapmıştır.

Stravinsky'nin Ruslara has romantik duygusallık, kendine özgü Slav ritmi ve Debussy'i anımsatan izlenimci renklerle ustaca işlediği Ateş Kuşu onun en olgun eseri olmasa bile, en sevilen eserlerinin başında gelir. Stravinsky, özellikle insancıl unsurları, prens ve prensesi diatonik olarak (tam ve yarım sesleri düz bir sıra şeklinde) obuanın duygulu anlatımıyla canlandırmış; şiddetli, vahşi Asya ritmi ve rahatsız edici kromatik tarzda (art arda yarım sesli değişken sıralı) tını kombinasyonları ile özellikle Kasçay'ı, şeytani unsurları yansıtmıştır. İnatçı tekrarlarla, birbiri üzerine yığılan ritimlerle, saldırgan tarzda ölçü değişiklikleriyle, rahatsız edici bas eşlik (*ostinato*) ile gelecekteki Stravinsky'nin özelliklerini duyuran Ateş Kuşu'nu eleştirmenler de çok iyi karşılamıştır: 2 Temmuz 1910 tarihli *L'Illustration* canlı, kıvılcımlı müziğin herkesi hayran bıraktığını

yazıyor; 27 Temmuz 1910 tarihli *L'Écho de Paris* o zamandaki bale müziklerinde hiç bulunmayan nitelikleri, özellikle senfonik stilin yarattığı şekilsel bütünlük ve polifonik kombinasyonların dâhice uyumunu övüyor; 26 Haziran 1910 tarihli *Le Matin* gazetesinde Alfred Bruneau ise tüm eleştirilerin ortak noktasını belirterek şöyle yazıyordu: “En sonunda kesin güzellikte, tümüyle yeni ve çok anlamlı bir eser. Koreografi sanatında buna benzer bir şey tanımıyorum; bu kendi tarihinde bir dönüm noktası olacak sanırım.”

O dönemde sergilenen bale müziklerinin çoğu, Rimski-Korsakov’un Şehrazat’ı, Chopin’den derlenen Les Sylphides gibi doğrudan doğruya dans için yazılmamıştı. Glazunov ve Tchaikovsky’nin bu alanda Stravinsky ile karşılaştırılması da biraz güçtü. Çünkü Stravinsky, Lincoln Kirstein’in yazdığına göre, koreograf Fokine ile günlerce birlikte çalışmış, sahne sahne, cümle cümle tüm müziği elden geçirmiş; aynı zamanda Ivan rolünde de dans edecek olan Fokine’in tüm bilgisi ve deneyimi müziğin süresinde, niteliğinde, karakterinde etkili olmuştu. Dekor ve kostümleri hazırlayan Aleksandr Golovin’in de eserin başarısında katkısı büyüktü. Ayrıca öyküde Bingüzel adıyla anılan güzel Zarevna’yı Fokine’in karısı Vera Fokina’nın, Büyücü Kasçay’ı ünlü Enrico Cecchetti’nin canlandırması esere ilgiyi artırmıştı.

Stravinsky’nin 1919 versiyonuna göre Ateş Kuşu birbirine bağlı çalınan şu altı bölümden oluşur: 1- Giriş (Introduction): 12/8’lik ölçüde ortadan da ağır (*Molto moderato*) tempoda ve bas yaylıların duyurduğu gizemli bir atmosferle girer. Sürdinli korno çağrısı İngiliz kornosunda yankılanır. Büyücü Kasçay’ın renkli bahçesi zarif bir müzikle tahta üfleme çalgılar, keman ve viyolonsellerin armonik sesleri eşliğinde yansıtılır; 13 prenses de bahçededir... 2- Ateş Kuşu ve Dansı (L’Oiseau de Feu et sa dance): Ani bir hızlanmayla, çabuk ve yırtıcı (*Allegro rapace*) tempoda Ateş Kuşu’nun girişi duyurulur. Yaylı çalgıların ve tahta üflemelerin dalgalanan bir temasıyla Ateş Kuşu’nun dansı canlandırılır. Kuş ani hamlelerle meyveleri koparır. Flütün virtüöz kadansları bu canlılığı sergiler. Ivan kuşu yakaladığı anda dans kesilir. Bir çırpınmadan sonra flüt ve Ateş Kuşu çok canlı (*vivace assai*) tempoda uzaklaşır... 3- Prenseslerin Dansı (Rondes des princesses): Ağır tempoda flüt ve yaylı çalgıların

başlattığı lirik ezgi, tutsak prenseslerin eski Slav geleneğinde aşk tanrıçası onuruna yaptıkları Korovod dansını simgeler: 12 tutsak prenses güzel Zarevna'yı ve Ivan'ı ortalarına olarak ronde'larını sergiler. Zarif ezgi arp eşliğinde obua tarafından duyurulur... 4- Kral Kaşçay'ın cehennem dansı (Danse infernale du Roi Kastschei): 3/4'lük ölçüde, çabuk ve vahşi (*Allegro feroce*) tempoda korkutucu vuruşla giren bu cehennemi dans, özellikle Kaşçay temasıyla ilgi çeker. Güçlü davul vuruşlarıyla noktalanan canlı ve hızlı cümleler orkestranın virtüöz anlatımıyla sürerken birden ses azalır. Burada Stravinsky'ye özgü tipik vahşi ritim ilk kez sergilenmektedir... 5- Ninni (Berceuse) Bölümü 4/4'lük ölçüde, *Andante* (ağırca) tempoda girer. Bu zarif ninnide özellikle fagot solosu dikkati çeker. Ateş Kuşu altın meyvalı ağacın altında sakinleştirici şekilde dans etmektedir; böylece ortam yatıştır, Kaşçay uyutulur... 6- Final (Finale): 3/2'lik ölçüde koral benzeri görkemli ve törensel (Maestoso) tempoda başlar. Koronun yaylıların tremolosu eşliğinde duyurduğu yumuşak ezgi, Kaşçay'ın güçlü temasının hafif yansıması veda havasındadır. Ancak daha sonra müzik yoğunluk ve heyecan kazanır. Temalar, aynı notaların zaman zaman değerinin değişmesiyle varyasyonlara dönüşür. Bu arada Ivan ölümsüz Kaşçay'ın ruhunun sakladığı yumurtayı kırarak onu öldürecek, prensesleri ve Ateş Kuşu'nu kurtaracaktır. Giderek güçlenen tema sonra parlak bir final olarak eseri sona ulaştırır. Gün ışığı doğduğunda Ivan sevdiği güzel prenses Zarevna'nın elini tutmuş, herkes özgürlüğüne kavuşurken ana tema mutlu ve sevinçli bir ilahiye dönüşmüştür. (Süre 21')

— İRKİN AKTÜZE

*İstanbul Kültür Sanat Vakfı,
50. İstanbul Müzik Festivali'nin
gerçekleştirilmesine büyük katkı sağlayan
sponsor ve destekçilerine
teşekkür eder.*

*Istanbul Foundation for Culture and Arts
would like to thank its sponsors and supporters,
whose contributions have made the
50th Istanbul Music Festival possible.*

FESTİVAL SPONSORU
FESTIVAL SPONSOR

İKSİ
KURUCU SPONSOR
FOUNDING SPONSOR

**YÜKSEK KATKIDA BULUNAN
KURUM
HIGHER CONTRIBUTING
INSTITUTION**

ANAT SANAT SANI
AN **BORUSAN** BOI
ANAT **SANAT** SANI
SANI **PROD** ITT ANRO

**YÜKSEK KATKIDA BULUNAN
GÖSTERİ SPONSORLARI
PERFORMANCE SPONSORS
WITH HIGHER CONTRIBUTION**

TEKFEN VAKFI

 BORUSAN

TÜRKİYE **BANKASI**

GÖSTERİ SPONSORLARI
PERFORMANCE SPONSORS

ORGANİK GROUP

BERRİN ERENGÜL

ELVAN TUĞSUZ GÜVEN

EVA BARLAS

EĞİTİM DESTEK FONU SPONSORU
EDUCATION SUPPORT FUND SPONSOR

KATKI SAĞLAYAN KURULUŞ
CONTRIBUTING CORPORATION

İKSV

DİJİTAL DÖNÜŞÜM SPONSORU
DIGITAL TRANSFORMATION SPONSOR

İKSV

EĞLENCE PARTNERİ
ENTERTAINMENT PARTNER

İKSV

KONAKLAMA SPONSORU
HOTEL SPONSOR

İKSV

SİĞORTA SPONSORU
INSURANCE SPONSOR

İKSV

KURUMSAL EĞİTİM VE
GELİŞİM SPONSORU
ORGANISATIONAL EDUCATION AND
DEVELOPMENT SPONSOR

İKSV

İLETİŞİM STRATEJİSİ VE
İÇÇÖRÜ SPONSORU
COMMUNICATION STRATEGY AND
INSIGHT SPONSOR

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİ İÇİN
TEŞEKKÜR EDERİZ
ACKNOWLEDGING
THE KIND COLLABORATION OF

Kingdom of the Netherlands

MODA MERYEM ANA
ASOMPSİYON KİLİSESİ

Polonya Cumhuriyeti
İstanbul Başkonsolosluğu

SAINT ESPRIT
KATEDRALI

MEDYA SPONSORLARI
MEDIA SPONSORS

–“Açık Radyo.”
94.9

KAFKA
Radyo

ANDANTE
Türkiye'nin Müzik Kültürü Dergisi

Bloomberg

CORNUCOPIA
MAGAZINE
TURKEY FOR CONNOISSEURS

 DİKEN

DÖĞÜŞ
YAYIN GRUBU

gazete
duvaR.

FLUTV
Otantik İçerikler

HABER
TÜRK

Oksijen

S O C R A T E S

T24

İKSV

SERVİS SPONSORLARI

SERVICE SPONSORS

Sağlık
Healthcare

İş Sağlığı ve Güvenliği Danışmanlığı
Occupational Safety and Health Consultancy

Stratejik Araştırma
Strategic Research

Sosyal Medya Takip ve Analizi
Social Media Monitoring and Analysis

CRM Yazılım
CRM Software Development

CRM Danışmanlığı
CRM Consulting

Mobil Uygulama Yazılım
Mobile App Development

Dijital Reklam Danışmanlığı
Digital Advertising Consultancy

İzleyici Deneyimi
Audience Experience

FESTİVAL KAMPANYASI
FESTIVAL CAMPAIGN

TANITIM DESTEĞİ
PROMOTIONAL SUPPORT

muzik.iksv.org

 istanbulmuzikfestivali

 muzikfestivali

 istanbulmuzikfestivali

IKSV Mobil

#istanbulmuzikfestivali

#iksv

#istanbulunesleri

#50yıldırburada

#istanbulunrenkleri

#iksvseveseve

İstanbul Müzik Festivali, İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İKSV) tarafından düzenleniyor.

Istanbul Music Festival is organised by Istanbul Foundation for Culture and Arts (İKSV).

Programda değişiklik hakkı saklıdır.

Programme subject to change.

İstanbul Kültür Sanat Vakfı
Istanbul Foundation for Culture and Arts
Nejat Eczaacıbaşı Binası
Sadi Konuralp Caddesi No: 5
Şişhane 34433 İstanbul
T (212) 334 07 00
F (212) 334 07 02
E music.fest@iksv.org
muzik.iksv.org